

Maximè cum ad superiora illa incommo-
da, hominem experientia comperi, subinde
sapientia scientiaq; duce, comite etiam in-
nocentia & integritate, improbo labore di-
vitiis comparasse; qua in illis possessionem
devenerunt, qui in illis parandis nihil un-
quam laboris posuerunt: hoc etiam vanissi-
mum est, & in magnis malis ducendum;

*VER. 23. Nam quid superest illi homini ex om-
ni labore suo & ex afflictione animi sui, qua
ille laboravit sub sole?*

Quandoquidem huic homini ex omni
molesto & importuno labore & animi angore,
quem in hac vita suscepit, nihil profus su-
perest.

*VER. 24. Quum omnibus diebus illius dolores,
& indignatio occupaverint eum, ne nocte
quidem quieverit animus ejus? etiam hoc
vanitas est.*

Quæ res tanto illum percellit gravius,
quoad totum vitæ suæ tempus, in angoribus
& indignatione transactum est, usq; eò, ut
corpore quiescente, ne noctu quidem ani-
mus ejus à curis liber fuerit: quod item va-
nitatis plenissimum est.

*VER. 25. Non est bonum penes hominem; ut
comedat, bibat, efficiatq; ut animus suus frua-
tur bono ex labore suo: etiam hoc vidi ego à
manu Dei ipsius esse.*

Huma-